

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím: Utazás a lakás körül

Forrás:

Uj Eszava

Bp.

(Hely)

1920. V. 26.

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

333.32

Hely

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

Utazás a lakás körül.

Néhány adat Budapest 1920. évi lakásnyomorából.

Annakidején megírtuk, hogy a Máv. igazgatósága a főváros pályaudvarvagonjaiban nyomorgó menekülteknek fölmondott. A fölmondás következtében ezek a megszállott területtől idemenekült szerencsétleneknek rövid időn belül el kell hagyniuk eddigi lakásukat, a vagonokat, mert — amint a Máv. igazgatósága mondja — a lefoglalt vagonokra nagy szüksége van. A kiköltöztetés körülményeivel anketon foglalkoztak az érdekelt hatóságok. Az értekezlet résztvevői a módozatokat beszélték meg, hogyan lehetne az 1700 menekült családot megfelelő lakásokhoz hozzájuttatni. A megbeszélések során megállapodtak abban, hogy a minisztertanácsához fordulnak és kérik, hogy a kormány a vagonlakókat helyezze el a fővárosi és vidéki nagyobb lakások nélkülözhető helyiségeiben. Ez eddig rendjén volna, csak most már az a fontos, hogy a tervet valóban, komolyan végre is hajtsák. Hogy Budapesten ma is nagyon sok ember van, aki 6—8, sőt több szobával rendelkezik, arról már többször írtunk. Ezekről tehát egészen bátran el lehet venni a fölösleges szobáikat, mert az mégis csak türethetetlen lenne, hogy a sokat szenvedett menekültek a kiköltöztetés után a szabad ég alá kerüljenek, amikor az árdrágítók és lánckereskedők a kényelmes lakásokban nyugodtan terpeszkednek. — Ezzel kapcsolatosan az a terv merült föl, hogy az egyéni lakás-

igényléseket megszüntetik. Ezzel az intézkedéssel a Lakáshivatal túlterheltségén akar segíteni a kormány. Azonkívül a Lakáshivatalt is átszervezik és a sok vitát okozó lakásakciókat úgy akarják meggátolni, hogy az egyéni kutatások alapján történt rekvirálásokat megszüntetik. — Borsos Endre, a Lakásügyi hivatal miniszteri biztosa szabadságáról visszatért és hivatala vezetését szerdán újra átvesszi. Éppen ezért tartjuk időszerűnek, hogy a Lakásügyi hivatal vezetőjének figyelmét az alábbi esetekre is fölhívjuk, amelyek a főváros mai rendezetlen lakásviszonyainak nem is elszigetelt, hanem ugynevezett „típus-jelenségei“.

V. J. közművesmunkást a Tisza-utca 14. számú házban levő lakásából kilakoltatták. V. J. ezért más lakás híján a ház udvarán ütötte föl sátorláját. Szatmáry Béla háztulajdonos azonban ott sem hajlandó megtűrni a „Lakót“, akit egyenest az utcára tessékél ki. Hogyan, hiszen lakáshoz az ilyen utcára kitett szegény ember?

Más. Sokan, de különösen olyan házfölügyelők, akiknek a háziurral valami differenciájuk volt, huszonnégy órára szóló kilakoltató parancsot kapnak. Ujabbán az a szokás, hogy az ilyen hirtelen kilakoltatottaknak a szükség-lakás-telepeken szobát utálnak ki. Ez így valahogyan rendben is volna. A baj csak az, hogy amikor a kilakoltatottak a kiutalt szobáért jelentkeznek, kivétel nélkül mindig azt a választ kapják, hogy lakás nincs számukra, mert a szükség-lakások már zsúfolásig tömve vannak. A Lenkei-uti szükség-lakásokban épp úgy nincs már egy férőhely sem, mint az Ehmann-telepen, a beutalások pedig mind a két telepre javában folynak. Ezt már tudomásul kellene venni a Lakáshivatalnak is s nem volna szabad addig 24 órás kilakoltatásokat eszközölni, amíg az illetők elhelyezéséről gondoskodni nem tudnak.

háziyomdája 1919.